

Maade agter at følge de Krav, der fra Henry Georges Tilhængere her i Landet stilles til Gennemførelse af en saadan Skat. Tillige vil jeg pege paa den saakaldte Køge-Resolution. Den benævnes Husmændenes Skatteprogram. Den er imidlertid ikke Husmandsstandens Skatteprogram. Der er ganske vist en Kredse af Husmænd, der have sluttet sig til den og anerkender den som deres Program i Skattesagen, men i en saa stor Del af vort Land som Jylland, har denne Resolution i alt Fald endnu ikke opnaaet Tilslutning indenfor Husmændenes Organisation, og selv om den fandt Tilslutning i Husmændenes Organisation, er det endda et Spørgsmaal, om man med Rette kunde kalde den for Husmandsstandens Skatteprogram. For at den virkelig kunde være det, maatte den, saadan som vore Husmandsforeninger nu ere organiserede, være forelagt for de forskellige Organisationer rundt om i Sognene, men det er ikke sket. Det er delegerede fra de forskellige Foreninger, der oprindeligt have vedtaget denne Resolution, uden at være delegerede med noget som helst Mandat til at træffe en Afgørelse om Husmandsstandens Standpunkt i denne Sag. Imidlertid er Stillingen den, at et betydeligt Antal Husmænd staar bag ved denne Resolution. Selv om man ikke med Rette kan betegne den som den danske Husmandsstands Program i Skattesagen, er det dog en Kendsgerning, at mange Husmænd i vort Land slutte sig til denne Resolution og ønske den fremmet og gennemført. Da dette er Tilfældet, og der ikke fra anden Side er blevet peget paa den under denne Toldbehandling, har jeg fundet det rigtigt at henlede Opmærksomheden paa den, skønt jeg er en Modstander af de Krav, som udtales i den.

Hvad kræves der da i denne Resolution? Der kræves snarest mulig Ophævelse af enhver Told og Skat, som beregnes af eller i Forhold til Forbrugsartikler, saasom Fødemidler, Beklædning, Møbler, Bygninger, Besætninger, Redskaber, Maskiner, Raastoffer, Arbejdsfortjeneste. Alle saadanne Byrder (ofte med Tillæg af Toldbeskyttelse) hvile uretfærdigt tyngende paa Arbejdet og de smaa Hjem. Saa kommer Kompensationskravet, der lyder saaledes: „Husmandsstanden maa i Stedet derfor kræve, at der til Dækning af de offentlige Fornødenheder opkræves en Skat paa den Jordværdi, som ikke skyldes den enkelte Mands Arbejde, men som hidrører fra Samfundets Vækst og Udvikling“. Det er de samme Krav, som

stilles fra Tilhængere af Henry Georges Lære. Dersom det Krav sker Fyldest, der saaledes er rejst fra Kredse af Husmænd — og her er ikke alene Tale om Skatter og Toldafgifter til Staten, men ogsaa om Skatter og Afgifter til Kommunen —, vil man se, at kun en saare ringe Del af Statens og Kommunens nuværende Indtægter vil kunne staa for denne Prøve, dette Krav. Naar man vil gøre op, hvor meget det kommer til at dreje sig om i alt, vil det vise sig, at der bliver en Forskydning af Skatter til et Beløb af omtrent 130 Mill. Kr. aarlig. Den Kompensation, man peger paa, er den Jordværdi, som skyldes Samfundets Vækst og Udvikling, det vil med andre Ord sige, at det er den nøgne Jords Værdi, man vil have til at udrede Afgifterne til Statens og Kommunens Fornødenheder. Den nøgne Jord er da Jorden, som den er eller var, inden Mennesket tog den i Besiddelse. Den nøgne Jords Værdi bestemmes ved de naturlige Stoffer, Kræfter og Fordele, den indeholder, og ved dens Beliggenhed. At nøgen Jord overhovedet har Værdi, skyldes ikke den private Ejer, men Samfundet, og Værdien stiger med Samfundets Vækst og Udvikling. Det meste af Danmarks nøgne Jord er i privat Eje, og naar Samfundet ved Vækst og Udvikling forøger den nøgne Jords Værdi, gaar denne Værdiforøgelse som Følge af det private Eje ikke i Samfundets, men i de private Ejeres Lommer. Det er, kortelig udtalt, Grundtrækkene i Definitionen af Begrebet Nøgenjord, det vil da sige, at dersom man paa Nøgenjordens Værdi skulde ved en 4 pCt.-Rente indkassere et Beløb paa 130 Mill. Kr. om Aaret, maatte den nøgne Jord her i Danmark have en Værdi af 3,200 Mill. Kr., for at Afgiften overhovedet kunde tilvejebringes.

Jeg har, som sagt, fremført dette af Hensyn til, at en saa betydelig Del af vort Folk og Vælgerne ude i Landet have sluttet sig til dette Krav. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed anføre mine Grunde mod Kravet eller anføre, hvorfor jeg mener, det ikke kan gennemføres, eller hvorfor jeg ikke finder det retfærdigt, men jeg mener, at dette Krav bør fremføres ved denne Sags første Behandling, hvor det drejer sig om at omlægge saa store Beløb, som maaske komme til at gælde i adskillige Aar, for at man eventuelt i det kommende Udvalg kan tage ogsaa denne Sag under Overvejelse og undersøge, om der er nogen Grund til at gaa de Veje, som der fra de nævnte Husmænds Side er pe-